

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština zanaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O jezikovnem predlogu dra. Ferjančiča.

Iz Celja, 12. marca.

Kmalu bode 30 let, kar državni osnovni zakoni jamčijo enakopravnost našega jezika tudi v uradih. Ravno toliko časa, ali še dalje se tudi borimo za enakopravnost slovenščine v uradih, posebno pri sodiščih, ker ravno pri sodiščih najbolj čutimo krivico, ki se nam godi, ker se ne uraduje za slovenske stranke v slovenskem jeziku. Žalibog, da še niti blizu nismo dosegli tega, kar bi mogli imenovati popolno enakopravnost. V tem oziru se nam ni boriti samo s našimi narodnimi nasprotniki, marveč v prvi vrsti tudi s vlado in njenimi organi.

Naši nasprotniki poudarjajo nasproti temeljnemu državnemu zakonu kaj radi, „da so isti samo neki okvir, kateri je treba šele izpolniti s posebnimi izvršilnimi zakoni ali uredbami“. Akoprav to stališče naših nasprotnikov ni utemeljeno, bi vendar tudi mi želeli, da dobimo čim preje zakon, ki bi natančneje določil, kako se naj izvršuje jezikovna enakopravnost v uradih.

Zdaj se pripravljajo zakoni, s katerimi se bode na novo uredilo postopanje pri sodiščih v civilnih rečeh in s katerimi se bode kolikor toliko predrugačila tudi notranja uredba sodišč, vsaj kar se tiče postopanja v civilnih rečeh. Glede jezikovne enakopravnosti pri sodiščih bil bi zdaj najprimernejši čas, da se tudi natančneje določi raba jezikov v smislu zajamčene enakopravnosti. Naš poslanec dr. Ferjančič je v tem oziru v državnem zboru sicer stavil predlog, v smislu katerega bi se naj to vprašanje rešilo. Mi smo o dobrem namenu tega predloga sicer popolnoma prepričani, ali žal, mi ne moremo zatajiti bojazni, da nam ne bode dosti pomagano, ako se vzprejme ta predlog v tej obliki. Predlog je presplošen, premalo določen. Iz pre mnogih in britkih izkušenj vemo, da se glede jezikovne enakopravnosti nam na škodo ne tolmači samo vsaka resnična ali vsaj navidezna nejasnost zakona, temveč da se celo jasna zakonita določila prezirajo, ako so nam na korist.

Po predlogu dra. Ferjančiča bi smele stranke svoje pismene vloge sestaviti samo v kakem dežel-

nem jeziku, in tudi pri svojih ustnih prošnjah in oaznanilih se smejo posluževati pri sodiščih samo kakega deželnega jezika, sodišča pa bi morala te pismene vloge, ustna naznanila in prošnje reševati v tem jeziku. Izraz „v tem jeziku“ bodo sodišča gotovo tako razumela, da morajo slovenske vloge idustne prošnje reševati v kakem deželnem jeziku; ker velja po vseh slovenskih pokrajinah tudi nemščina oziroma laščina kot deželni jezik, bodo sodišča uradovala za slovenske stranke vselej v nemškem, oziroma laškem jeziku, češ, saj je to deželni jezik.

Največja krivica se godi posebno štajerskim Slovincem pri sodiščih na ta način, da se s redkimi izjemami vsa ustna naznanila, vse ustne pritožbe in prošnje slovenskih strank zapisujejo in vsled tega tudi rešujejo v nemškem jeziku. Tega nedostataka bi predlog dra. Ferjančiča, ako se vzprejme neizpremenjen, ne odpravil, ker ne določuje, da morajo sodišča ustne napovedbe in zahteve strank zapisati v onem deželnem jeziku, katerega se je stranka poslužila. Sicer bodo sodišča vzprejemala slovenske ustne napovedbe in zahteve, ali zapisala in rešila jih ne bodo v slovenskem, temveč v nemškem, oziroma laškem jeziku. Da se v tem oziru odpravi vsaka nejasnost, moral bi se predlog tako glasiti, oziroma dopolniti, „da morajo sodišča v tistem deželnem jeziku, katerega se je dotična stranka poslužila — in jener Sprache, deren sich die Partei bedient hat — zapisovati vse spise in vsa rešila.“

Kaj pa velja o onih naredbah sodišč, ki se izdajajo uradoma, ki se ne morejo smatrati kot rešilo kake prošnje, ali kakega naznanila, kakor so razni dekreti, oklici, vabila, plačilna povelja, dostavnice itd.?

V tem oziru bi mi potrebovali zakonitega določila, da se morajo take naredbe izdati v onem deželnem jeziku, ki je pri sodišču znan kot občevalni jezik tiste stranke, za katero je naredba namenjena, ali pa je z ozirom na vse okolnosti najbrže občevalni jezik te stranke. Ako je pa naredba namenjena vsemu občinstvu, naj bode spisana v vseh jezikih, navadnih v deželi, oziroma okrožju ali okraju.

Izraz „deželni jezik“ nam ne ugaja, ker se bojimo, da bi ga utegnili sodišča tako razumeti, da je to jezik večine prebivalstva kake kronovine, ali pa celo oni jezik, v katerem uraduje deželni zbor in odbor dotične kronovine.

Izraz „v deželi navadni jezik“ bi menda bolj ugajal.

Ako bi vlada hotela poslance odpraviti z obljubo, da bode to vprašanje ukazoma rešila, naj se nikar ne zadovoljijo. Mi imamo že večje število ukazov glede rabe slovenščine, a nam nasproti sodniki trdijo, da so protizakoniti in je zavoljo tega očitno prezirajo. Sodniki so sicer vezani na zakone, imajo pa pravico, sami rešiti vprašanja, ali se ukazi ujemajo z zakonom ali ne.

Novi civilnopravni red bode veljal — tako se sme pričakovati — dolga leta; sedanji red preživel je že sto let. Ako ne bodo v njem jasne jezikovne določbe, izročeni bodemo mi Slovenci spet Nemcem na milost in nemilost, menda za 100 let. Naj se spominjajo naši poslanci, kako so razlagala § 13. veljavnega civilnopravnega reda, ki veli, da se naj stranke v svojih govorih poslužujejo v deželi navadnega jezika, mnoga okrajna sodišča, dalje višje deželno sodišče v Gradcu in najvišje sodišče, namreč tako, da je v deželi navaden le nemški jezik; naj se spominjajo vseh onih žalostnih dogodkov, da so sodišča ničnost našla v tem, da so bile razsodbe tu in tam pisane v slovenskem jeziku, ter izrekli, da se sploh v slovenskem jeziku uradovati ne sme.

Ta zadeva je za nas vitalnega pomena. Zaradi tega pričakujemo, da bodo vsi slovenski poslanci vse storili, kar morejo, da se to vprašanje za nas ugodno reši. Tej zahtevi se nobena stranka ne more resno upirati, ker je naša zahteva samo izvršitev že veljavnega državnega temeljnega zakona.

Upajmo torej, da bode vsaj v tem obziru našel naš slovenski jezik varno zavetje. Bog in narod!

Državni zbor.

Na Dunaji, 19. marca.

Poslanska zbornica je v današnji seji dognala razpravo o proračunu železniškega ministerstva. Ge-

Listek.

Naš najnovejši literarni boj.

(Nekaj časa primernih opomenj.)

V noči od 17. na 18. februvarja 1564. l. je v Rimu umrl jeden največjih umetnikov vseh časov, Mihael Angelo, in v isti noči se je v Pizi rodil jeden najznamenitejših prirodoslovcev, Galileo Galilei. To je slučaj, a tak, kakor da je hotela narava z njim zaznamovati, da se je to noč končala doba v zgodovini človeškega razvoja in da je nastala nova, doba vladanja prirodoslovja.

Minolo je več stoletij, predno je prirodoslovje zadobilo popolno prevlado, a odkar mu je Bakon verulamski določil novo metodo, se je mogočno razvijalo in imena Newton, Hervey, Linné, Justus Liebig, Lavoisier, Darwin, Helmholtza in mnogo drugih so sami spomeniki njega zmag.

Upliv prirodoslovja na človeštvo je velikanski; uplivalo je na materijalne in ekonomične razmere vseh narodov, predrugačilo vse človeške uredbe, preobrazilo kulturne razmere ter ves način človeškega čustvovanja in mišljenja. Stari nazori in ideali so se pokopali in na njih mesto so stopile nove ideje,

zavladal je materijalizem in sicer tako splošno, da sta mogla Mirabeau koncem minolega veka iz Buckle sredi našega veka trditi, da je versko čustvo za vse čase isginilo iz človeških src in da ne postane nikdar več upoštevanja vreden faktor.

Naravno je, da je prirodoslovje uplivalo tudi na literaturo. Od francoskih enciklopedistov in od Goetheja začeni se je vedno bolj približevala novemu naziranju in se naposled popolnoma postavila na podlago pozitivizma.

Staro geslo l'art pour l'art, da je umetnost sama sebi namen, se je zavrglo, poetična istina se je nadomestila z znanstveno, iz kratka, obveljalo je načelo o literarnem utilitarizmu, literaturi se je vindiciral pozitiven namen.

Tako je nastal moderni realizem, ki je predrugačil literaturo po vsebini in obliki in ki vlada sedaj absolutno v pripovedni literaturi vseh kulturnih narodov in deloma tudi v dramatični in celo v liriki. Pravi oče modernemu realizmu je Balzac. Ta je učil, da je literaturi namen, podajati slike iz resničnega življenja, pristne slike, da se iz njih spozna, kako uplivajo posamičniki na cele skupine in cele skupine na posamičnike. Balzac je trdil, da morajo biti romani in novele znanstvene študije o

patologiji in anatomiji sodobnega socialnega življenja in monografije o človeški nravnosti. Kako resno je zmatral to, se vidi iz tega, da se je sam ponosno imenoval „professeur des sciences sociales“.

Realizem je zmagal na celi črti; vsa moderna pripovedna literatura je realistična, zlasti ker so za to socialne razmere kaj ugodne, vendar se mora delati razloček mej realisti in realisti. Ruski realisti Dostojevski, Tolstoj itd. kakor tudi Norvežan Björnson so moralisti, reformatorji, ki so trdno preverjeni, da podajajoč pristne slike iz življenja poboljšajo človeški rod in zato so njih dela največ tendenčni spisi v leposlovni obliki. Turgenjev, francoski in norveški realisti ter laški veristi, stoječi na Balzacovem stališču, se omejujejo na podajanje slik iz raznih slojev človeške družbe in sicer v kolikor mogoče dovršeni umetniški obliki, realisti so le, ker zajemajo snovi iz sodobnega življenja in je obdelujejo psihologično resnično, ne da bi hoteli s tem človeštvo poboljšati, roman jim je le zrcalo, v katerem kažejo ljudem, kaki so, kako je življenje naše dobe.

Očitno se je realizmu, da slika zlasti temne strani človeškega življenja. Realistični romanopisci ne prezirajo svetlih strani, žal, da jih je malo, a v prvi vrsti slikajo duše, te pa se odkrijejo šele v

neralni govornik contra dr. Kaizl je povdarjal, da mora vsak davkoplačevalec plačevati po 6 kr. od vsakega goldinarja davka, da se pokrije deficit drž. železnic ter grajal nje upravo. Dokazoval je, da je prava sramota, da se glede druge zveze s Trstom prezirajo interesi in želje industrijalnih dežel in da se gotovi krogi potegujejo za železnico čez Ture, ki bo draga pa bo veliko več koristila Nemčiji nego Avstriji. Posl. Szcepanowski je razvijal manchesterske nazore in polemizoval s Kaizlom.

Proračun železniškega ministerstva se je potem odobril in začela se je razprava o proračunu pravosodnega ministerstva.

Posl. dr. Pacak je govoril o češkem notranjem uradnem jeziku; posl. grof Zedtwitz je zahteval, naj se prebitki kumulativnih sirotinskih blagajnic odkažejo kronovinam; posl. dr. Laginja je govoril o pravosodnih razmerah v Istri; posl. Kozlowski je razpravljal o mirovni sodiščih, posl. dr. Kronawetter pa je ostro prijemal drž. pravdnitva, da so se uprla ministerskemu ukazu in imenoval objektivno postopanje sramoto. Poslanec Morsey je govoril o lokalnih štajerskih rečeh, posl. Stransky se je bavil z najvišjim sodiščem, posl. Schücker pa je zagovarjal načelo, da bodi samo nemščina uradni jezik najvišjega sodišča.

Prihodnja seja bo jutri.

V Ljubljani, 20. marca.

Ravnopravnost v Liberči. Liberčani se posebno branijo vsega češkega. Umljivo je, da tudi mestni magistrat noče čeških vlog češki reševati. Dr. Šamanek je pri tem magistratu bil uležil čeških ulog, a magistrat jih ni hotel češki rešiti. Obrnil se je dr. Šamanek do namestništva v Pragi, katero je tedaj vodil še grof Thun. Namestništvo je odločilo, da ulog ni treba češki rešiti. Dr. Šamanek se je obrnil do ministerstva notranjih stvari, katero je pa odločilo, da se uloge morajo češki rešiti. Kaj bodo Liberčanje sedaj naredili, ne vemo. Pritožiti se ne morejo, ker se podrejeno oblastvo proti nadrejenemu pritožiti ne more. Morda bodo storili, kakor v Trstu, kjer so sklenili, da vzlic vsem ministerskim odločbam nobene stvari slovenski rešili ne bodo. v Liberči bi tudi bilo kaj takega mogoče.

Hrvatska stranka prava. Dr. Frank se je odločil, da odstopi od političnega življenja, a le pod gotovimi pogoji. Ti pogoji so pa taki, da bi ž njimi pripravil ob vodstvo svojega največjega nasprotnika Folnegoviča. Frank zahteva, naj se v Zagrebu osnuje eden sam klub stranke prava z jednim samim glavnim glasilom. Predsednikom kluba naj se voli bivši predsednik baron Rukavina, podpredsednikom dr. Kumičić. Glasilo stranke naj bode „Hrvatsko Pravo“, pri katerem ostanejo vsi dosedanjí sodelavci in se prevzamejo od „Hrvatske Domovine“ tisti, katere odbere klub. Klub naj nadzoruje ta list. — Če se bode sprava na tej podlagi dogajala, ne vemo. Vsekako bi dr. Frank na stranko imel velik upliv, če se njegovi predlogi vsprejmo, če tudi javno v politiki ne bode deloval. Pri strankinem glasilu bi sodelovali največ njegovi somišljeniki, ki bi vzlic vsemu nadzoru znali politiko sukati po Frankovih željah.

burji življenja, v skepsi mej dobrim in zlom. Popisovanje greha tudi ne more slabo uplivati, ako je potrebno za motivacijo in karakteristiko in dokler se popisuje z uravnavno resnobo, kakor se to vidi pri Daudetu, Ibsenu, Tolstemu, Dostojevskemu in drugih realisti. Pravi realisti so hote ali nehote socialni reformatorji, možje, ki imajo ideale in zaupanje v človeštvo, zato je njih literarnega delovanja namen plemenit in vzvišen.

Pravih realistov je malo, toliko več pa takih, ki pišejo realistično, ki iščejo in popisujejo pikantne spletke in dogodbe samo zaradi njih pikanterije. Ti nimajo nič opraviti z realizmom in njega tendencami in torej ne pridejo tu v poštev.

Iz realizma in po neposrednem uplivu prirodoslovja se je razvila še druga struja, katera se sicer poslužuje istih gesel, kakor realizem in zagovarja svojo eksistenco z istimi razlogi, ki je pa vendar bistveno drugačna od realizma, to je naturalizem, čigar osnoveleži sta Flaubert in Zola.

Naturalizem je provzročil literarno revolucijo, a v boju za svoj obstanek je povsod podlegel, ker se je izkazalo, da je estetična in filozofična, človeštvu le škodljiva doktrina.

Zola je prav za prav jedini resnični naturalist,

Novi škandal se obeta v Franciji. Zopet bodo imeli Parižani gradivo za svoje pogovore. Clemenceau napoveduje v svojem glasilu „Justice“, da bode razkril razne nelepe reči iz pomorskega ministerstva. Mnogo se je opustilo in tudi več denarja se je zapravilo za druge stvari, kakor je bil namenjen, ter je država oškodovana. „Justice“ napoveduje, da bodo razkritja uničila admirala Duperre-a. Sedaj je posebno ugoden čas za taka razkritja. Ko je Anglija se začela pripravljati, da pomnoži brodovje, so Francozi močno vznemirjeni in jako občutljivi za vse, kar se je zanemarilo pri pomorstvu. Seveda kaj posebnega se ne bode zgodilo, naj tudi ves hrup radi panamskih sleparij ni razkril vseh sleparjev. Morda bi tudi nekateri radi samo sedanji vladi s kakim škandalom omajali stališče.

Novo italijansko ministerstvo se je dne 17. t. m. predstavilo zbornicama. Poslanca De Felice in Bosco, ki sta dosedaj bila v ječi, sta prišla v zbornico in storila svojo obljubo. Potem je Rudini razvijal vladni program. Omenil je poraza v Afriki, zatrjujoč, da bi tudi vsaka druga država bila poražena, ko bi tako nepripravljena šla na bojišče. Vojna se bode nadaljevala, dokler se ne posreči skleniti za Italijo časten mir. Vlada zahteva 140 milijonov lir kredita za vojno do konca leta. Svoje kolonije v Afriki pa Italija ne misli razširjati, kajti ne bilo bi v njenem interesu. Če bi pa abesinski kralj kako pokrajino jim še ponujal, bi je ne hoteli. (Grozdje je seveda prekislilo). Tudi v mirovne pogoje Italija več ne vzprejme pokroviteljstva nad Abesinijo. Iz tega dvomljivega naslova se ne dajo izvajati nobene pravice. — Iz vladne izjave se vidi, da je Italija že precej krotka postala. Rada bi sklenila kakeršen koli mir, le za svojo veljavo v Evropi se še boji.

Egiptsko vprašanje. Francozi so jako vznemirjeni, da hočejo Angleži oziroma Egipčani začeti vojno proti Sudancem. Francoski minister vnanjih stvari je proti temu že ugovarjal, da bi se za to ekspedicijo porabljal egiptski denar. Francozom seveda v prvi vrsti ni za egiptске finance, temveč bojé se, da Angleži ostanejo še dolgo v Egiptu, ako se začne vojna proti Sudanu. Anglija se bode lahko na to sklicavala, da so njene čete potrebne v Egiptu. Rusija podpira francosko diplomacijo. Druge evropske države še niso zavzele svojega stališča. Vsekako bode egiptsko vprašanje sedaj nekaj časa dajalo dovolj posla evropski diplomaciji. To vprašanje je namreč v tesni zvezi z drugimi orijentskimi vprašanji. Vse vprašanje se suče okrog tega, če Anglija dobi Egipt, ko razpade turška država.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. marca.

— (Načelstvo „Glasbene Matice“ pri cesarju.) Včeraj se je načelstvo „Glasbene Matice“ poklonilo Nj. Vel. cesarju in ga povabilo na koncert. Cesar je deputacijo jako milostno vzprejel in rekel, da odobrava lepo misel. Sicer ne ve, ali mu bo mogoče priti na koncert, veseli ga pa, da se zahvala za obilo podporo izrazi na ta način. Cesar je potem vprašal deželnosodnega svetnika Vencajza, koliko članov šteje pevski zbor, na kar je g. Vencajz

njegovi posnemovalci so ali navadni pornografi, kateri so se skrili za novim imenom „naturalizem“, ali na pol realisti, na pol naturalisti kakor Maupassant, Bourget, Huysman in drugi. Zola je v vseh svojih knjigah, v katerih je propagiral novo šolo, posebno povdarjal, da je naturalizmu kakor realizmu namen, poboljšati človeštvo in sicer po zdravniški metodi, češ, človeštvo naj spozna svoje napake, potem se bode premenilo.

V svojih romanih pa je Zola postopal vse drugače. Prečtal je bil nekaj knjig prirodoslovca Klavdija Bernarda, ki je razglasil, da po Darwinu ni v naravi nobene tajnosti več, in oklenil se je tega nauka z vso gorečnostjo. Ko je Zola vstopil v literaturo, je bil posebno Darwin v modi in občinstvo je bilo jako pristopno njegovim naukom. Moderno prirodoslovje ne vidi v naravi niti uravnosti, niti svobodne volje, nego samo mrtvi determinizem. Krepost in slabost sta mu fiziološki produkt, odvisen od posamičnikovih živcev in njega krvi; človek ni moralno odgovoren za svoja dejanja, ni ne dober ne slab, nego le telesno zdrav ali bolan, nravnost je torej fizično zdravje.

(Konec prih.)

odgovoril, da 180 pevcev in pevki. Nadalje je cesar povpraševal, kako je zdaj v Ljubljani in če se morajo še kake hiše podreti, na kar se mu je odgovorilo, da okoli 200. Končno je cesar vprašal, kako izgleda Ljubljana sedaj, in na to je odgovoril g. Vencajz, da jako žalostno. Po avdienciji je načelstvo povabilo vse ministre na koncert.

— (Odhod pevskega zbora „Glasbene Matice“ na Dunaj) je bil zares sijajen. Že davno pred polu najdajsto uro, ko se je vlak imel odpeljati, je vrvelo po peronu vse črno odhodnikov in spremljavajočega občinstva. Slovesnost odhoda je jako povzdignila vojaška godba, katero je s posebne prijaznosti radovoljno prepustilo vojno oblastvo, da koncertuje na peronu pred odhodom posebnega vlaka „Glasbene Matice“. Navdušenje bralo se je na vseh licih odhajajočih, saj je bila v vseh živa zavest, da ta izlet „Glasbene Matice“ ni izlet za prazno zabavo, nego da ima globok etičen in tudi za nas še posebno kulturni pomen. Poleg tega, da v tako mnogobrojnem številu izletniki izrazijo Dunaju čut iskrene zahvalnosti ljubljanskega prebivalstva, bodeta slovenska koncerta na Dunaju pokazala tudi, na kako visoko stopnjo dovršenosti je že dospelo slovensko koncertno petje. Majhen, a čvrst narod slovenski bode si po pevkah in pevcih „Glasbene Matice“ osvetlil lice pred inteligenco dunajsko, pokazal bode, koliko čilosti je v njem, prisilil bode tudi nasprotnike, ki sploh morejo še soditi objektivno, do spoznanja, da tak narod, v katerem se tako goji umetnost, ima pravico do obstanka, in da zasluži spoštovanje. Ta misel je prešinjala na stotine zbranih spremljevalcev, ko se je začel naprej pomikati blizu 20 vagonov z okoli 400 izletniki obsežajoči vlak mej sviranjem godbe in krepkimi živio-klici! Ljubljansko prebivalstvo je s tako mnogobrojno udeležbo pri odhodu dokazalo, kako ve ceniti velik pomen tega izleta in teh koncertov, ter je navdušeno klicalo odhodnikom: Srečen pot, sijajen uspeh in zmagovit povratek!

— (Repertoar slovenskega gledališča.) V nedeljo se bode predstavljala ljudska igra „Reveček Andrejček“, v torek dne 24. t. m. pa se bode pela opereta „Nitouche“, in sicer na korist dveh odličnih in splošno priljubljenih članov našega gledališča, gosp. Polakove in gosp. Slavčeve. Opozarjamo ob enem, da je to zadnja predstava te operete. Sinočna operna predstava je bila zadnja v tekoči sezoni. Intendantca je morala ustaviti operne predstave, ker so nekateri člani zbora zoper voljo intendantce odšli z „Glasbene Matice“ zborom na Dunaj in tako predstave onemogočili. „Dramatično društvo“ ima vsled tega čutno denarno izgubo. To je tudi uzrok, da Försterjeva opera „Gorenjski Slavček“ letos ne pride več na vrsto.

— (Slovensko gledališče.) Naše pričakovanje glede benefične predstave kapelnika gosp. Beniška se ni izpolnilo. Gledališče je bilo sicer dobro obiskano, a ne tako, kakor bi bil mož za svoj požrtvovalni trud zaslužil. Krive so bile tega pač priprave za dunajska koncerta „Glasbene Matice“. Toliko lepše in srčneje pa so bile ovacije, katere je občinstvo priredilo g. kapelniku. Predstava „Fausta“ je bila izmej najboljših, kar jih je letos bilo. Gospodu beneficijantu sta se vročila dva lepa venca.

— (Smešni ljudje.) Katoliško društvo „Danica“ na Dunaji, ki ima celih šest članov, torej prav impozantno število, je poslalo našemu listu neki popravek. Ker je bilo pismo adresovano na upravništvo, je uredništvo ni hotelo sprejeti. Upravitelj „Slov. Naroda“ je to privatno sporočil „Danici“, na kar je ta poslala novič isti popravek, to pot pa na pravo addresso. Ker ta popravek ni bil pisan v zmislu tiskovnega zakona, ga nismo priobčili. Če mislijo katoliški Daničarji, da smo jim storili kako krivico, naj nas tožijo, saj imajo kranjski fajmoštri še dosti tolarjev, da plačajo eventualno tožbene troške. Glede popravkov smo prav tako značajni kakor naš šenklaški kolega „Slovenec“; ta tudi ne sprejme popravkov, ki niso pisani v zmislu tiskovnega zakona. Kam bi pa prišli, ko bi priobčili vse, kar se komu poljubi pisati. Sicer morajo pa mej Daničarji biti prav imenitni, nadobudni pravniki, ko še navadnega popravka niso zmožni sestaviti. Tudi zbadanje našega upravitelja je prav katoliško taktno. Mož je akademik kakor vsak Daničar in gotovo je zanj častneje, da si skuša z delom kaj zaslužiti, nego da bi postal „katolišk“ in „pumpal“ fajmoštre in kaplane ter pomagal prazniti „Katoliški sklad“.

— (Včerajšnji praznik) in lepo pomladansko vreme izvalila sta popoludne obilo izletnikov na vse strani. Najmnogobrojnejši je bil seveda obisk Božjega groba v Štepanji vasi, kjer se je ljudstva kar trlo. Za tem pa si videl krdela pomikati se že o poludanskem času: na Fužine, na Šmarno goro, na Ježico, v Vevče, k Sv. Joštu, na Vič, Št. Vid, k sv. Katarini i. dr. bodisi peš, bodisi z vozom ali železnico. Celo pota ob železnici bila so polna sprehajalcev.

— (Podiranje poškodovanih hiš.) Na Št. Jakobskem nasipu pričelo se je zadnje dni s podiranjem Bahovčeve hiše, podira se tudi Pongračeva hiša v Židovskih ulicah in nekaj drugih manjših poslopij. Kaj misli deželni odbor, da ne prične s podiranjem dež. dvorca, nam ni znano, govori se pa, da se letos podiranje še ne začne in sicer iz ozirov na draginjo delavskih sil.

— (Žlebovi pri demoliranju poškodovanih hiš) so pri nekaterih podjetnikih postranska reč in nič jih ne ženira, če so tudi cele ulice polne prahu in je pasaža prava peklena muka. Opozarjamo mestno policijo na sklep obč. sveta, ki določa, naj se podjetniki poslužujejo le dolgih in dobro zbitih žlebov, ter skrbje za to, da se vsak nepotreben prah onemogoči.

— (Uspehi letošnjega novačenja v Ljubljani.) Pri glavnem naboru dne 17. t. m. bilo je od 144 došlih zunanjih stavlencev potrjenih 36, dne 18. marca pa od 105 došlih domačih 32.

— (Pomlad.) Po koledarju se je danes zjutraj ob 3. uri 28 minut začela pomlad, vreme pa ni nič prav pomladansko.

— (Iz Starega trga pri Ložu) se nam piše: Poslopje, v katerem je bila do sedaj naša čitalnica, kupil je novi župan. Moralo se je preskrbeti torej čitalnici druge prostore. Dne 7. m. sklical je gosp. predsednik občini zbor, kateri je določil, da se premesti čitalnica v hišo znanega rodoljuba in značajnega narodnjaka g. Frana Pečeta. Gosp. Peče ni le prepustil svoje prostore brezplačno čitalnici v uporabo, obljubil je tudi skrbeti za razsvetljavo, postrežbo, kurjavo itd. Prepričani smo, da je prišla čitalnica na prava narodna tla in že prvi začetek nam svedoči, da bode odsej uspevala povsem bolje, kot v preteklosti. — Že smo imeli prvi prav prijazen zabaven večer in s splošnim zanimanjem pričakujemo, kako se ponese prva večja veselica v lepih, novih prostorih. Pa, kakor čujemo, hoče prirediti naša moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v kratkem sijajno zabavo

— (Kmetijska podružnica v Novem mestu) bode za obdelovanje podružnične trtnice najela posebnega opravnika, in sicer s tem namenom, da ga bode pošiljala tudi okoli po vinogradih, kjer bode dejansko poučeval vinogradnike, kako naj zasajajo ameriške trte, kako naj jih cepijo itd. Podružnica ga bode pošiljala seveda pred vsem v tiste kraje, ki leže v njenem področju. Ko bi se zanj oglasile občine ali sploh po več gospodarjev, kateri imajo skupaj ležeče vinograde, prepuščala ga bode podružnica brezplačno — v tem slučaju dajati mu bode treba le potrebno hrano — posamezni imovi tejši gospodarji pa bodo morali plačati zanj po 80 kr. na dan in mu priskrbeti tudi potrebno hrano.

— (Semenj v Zdenski vasi) Županstvo v Vidmu pri Dobrepoljah nam javlja brzobjavno, da je dovoljen semenj v Zdenski vasi, določen za ponedeljek.

— (Potrjena volitev) Cesar je potrdil volitev g. Franca Skubica načelnikom in gosp. Ivana Vošnjaka podnačelnikom okrajnega zastopa v Šoštaju.

* (Minister na menzuri.) Ogerski minister à latere baron Josika je pozval grofa Julija Andrassija, grofa Štefana Keglevicza in grofa Zdenka Klebelsberga na dvoboj, ker so mu pisali razžaljivo pismo. Z grofom Klebelsbergom se je minister Josika predvčerajšnjim sabljal in svojega nasprotnika jako nevarno ranil, dočim je bil sam le na prstu nekoliko ranjen.

* (Otrok ni več?) Na Dunaji se je v Pratru obesil 13letni realez Viktor Klein. Teden dni poprej mu je umrla mati. Deček je bil v svoji žalosti netolajživ in si je iz žalosti končal življenje.

* (Velika tatvina.) V Parizu so neznani lopovi ukradli neki zasebnici železno blagajno, v kateri je bilo 600.000 frankov v gotovini in v vrednostnih papirjih.

* (Dijaška revolucija) je nastala v Kusten-dilu v Bolgarski. Učiteljski pripravniki so se hoteli pritožiti na ministerstvo zoper nove navedbe glede pitov in ker je ravnatelj to preprečil, so se pripravniki uprli, zapustili šolo in prejavili hrupne demonstracije. Orožniki so najglasnejše razgrajalce aretovali in je hoteli odpeljati v Sofijo, na potu pa so dijaki spremljajoče jih orožnike napadli in so jih orožniki le s silo ukrotili. Več dijakov je bilo ranjenih. Podobni izgredi so se primerili tudi v Slivnu in v Gabrovi.

Književnost.

— **Majka u rada za Boga i Hrvatsku** (Mati pri delu za Boga in Hrvatsko) ili dar hrvatskim ženama poklanja Ivan Nep. Jemeršić, župnik grubišnopoljski. Cena 60 kr. Pod tem naslovom je izšlo že tretje izdanje te znamenite knjige v kratki dobi poldruga leta. Tretji natis je že predelan v zmislu dobrohotne kritike od veljavnih strani. — V tretji izdaji so na prvem mestu častitke mnogih škofov, namreč Strossmajerja, dr. Aloj. Mat. Zorna v Gorici itd. Najbrž ni še bilo na slovanskem jugu knjige, ki bi dobila toliko in takih priznanj, kakor ta. In zares: ako se bodo matere ravnale po njenih bisernih naukih, bodo vzgajale svoje otroke tako, da bo dobro poskrbljeno za njih dušni blagor v večnosti, na tem svetu pa bodo tudi vredni delavci za blaginjo ljubljene domovine. V slovenskih časopisih se je bila izprožila misel, naj bi se presadila ta krasna knjiga na slovenska tla. V istem času je imela „Goriška tiskarna“ A. Gabršček v Gorici pripravljeno že dober slovenski prevod: ali ker je bila mej tem naznanjena tretja predelana izdaja izvornika, je tiskarna še počakala s tiskom, a prelagatelj je popravil prevod po tretji izdaji, ki je došla pred nekaj tedni iz Scholzeve tiskarne zagrebske. Opozarjamo, da to je jedini slovenski prevod, kateri je dovolil pisatelj, veleč. g. župnik Jemeršić. Prevod ima naslov: „Materino delo za Boga in domovino“. Hrvatski spisal Ivan Nep. Jemeršić. S pisateljevim dovoljenjem po 3 izdavi poslovenil Simon Pomolov. Slovenski prevod izide tekom poletja v lično tiskani knjigi, obsegajoči 12 do 13 tiskanih pol. Cena v razprodaji bo 60 kr., po pošti 70 kr., kolikor stane izvornik. — Za tiste rodoljube pa, ki se naprej naroče in pošljejo denar do konca maja t. l., znaša cena le 50 kr. s poštino vred. Knjiga se bo tiskala najmanj v 1000 iztisih. — Izdajatelj želi, da bi se oglasilo mnogo naročnikov, ki pošljejo 50 kr. do konca maja; tako bo vedel po priliki, koliko iztisov mu je narediti, da ne bo na škodi.

Brzobjavke.

Litija 20. marca. Mej pokanjem topičev prispel je sem posebni vlak „Glasbene Matice“. Sprejem je bil navdušen. Navzočni so bili vsi dostojanstveniki, mnogo dam, župan, mnogo drugih tržanov in deputacija gasilnega društva s svojim načelnikom.

Dunaj 20. marca. Današnja „Ostdeutsche Rundschau“, glasilo prusaških nemških nacjonalcev, roti vse somišljenike, naj ne gre nobeden na koncerta „Glasbene Matice“.

Dunaj 20. marca. Poslanska zbornica je v današnji seji dognala razpravo o proračunu pravosodnega ministerstva. Minister Gleispach je v svojem govoru priznal, da so pritožbe dr. Laginje glede sodnih razmer v Istri deloma opravičene ter obljubil, da se razmere preiščejo in potem premene. Minister je dalje napovedal, da predloži po Veliki noči parlamentu novelo k tiskovnemu zakonu.

Rim 20. marca. Oficijelno se priznava, da so Abisinci v bitki pri Adui ujeli 2000 laških vojakov.

Dunaj 20. marca. Danes dopoludne so se začele konference z ogerskimi ministri glede pogodbe z Ogersko.

Narodno-gospodarske stvari.

— **Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani.** (Konec.) XIV. Zbornični svetnik K. Luckmann govori obširno o namenu carinske in trgovske zveze z Ogersko, katera se more vsakih deset let obnoviti in povdarja koristi, katere mora imeti na pravični podlagi sloneča pogodba za obe državni polovici. Gospodarske razmere so se pa v korist Ogerski spremenile in po pravici sojeno, se ne more več misliti na nadaljnji obstanek dosedanjih kvot 30 in 70. Govornik upa, da se bo visoki vladi pri pogodbjenih obravnava s kraljevo ogersko vlado posrečilo, s pridržanjem jednotnega gospodarskega okoliša obeh državnih polovic, napraviti pogodbo, ki bo tudi odgovarjala razmeram naših državnih polovic. To se bo pa le tedaj zgodilo, če se kvota (prispevek) naše državne polovice k skupnim stroškom zmanjša in v soglasje spravi s sedanjimi obstoječimi gospodarskimi razmerami, če se natančno določijo popolnoma jednaki pogoji za produkcijo in promet v obeh državah in se napravijo določna določila za izvedbo teh načel in poda jamstvo za obdržanje teh. Govornik predlaga na podlagi svojega obširnega poročila: Čestita zbornica skleni, vsaka zbornica se naprosi, da pri obravnava s kraljevo ogersko vlado z vsemi danimi ji sredstvi dela na to, da vse pravične zahteve tostranske državne polovice glede pogodbe zadobe veljavo in če bi bilo potrebno, da carinsko in trgovsko zvezo pravočasno odpove.

Zbornični svetnik Vaso Petričič podpira obširno predlog.

Zbornični svetnik Avgust Skaberne priporoča predlog.

Zbornični svetnik Iv. Baumgartner se pridruži izvajanjem predlagateljev in izjavi, da bi bilo v interesu tostranske državne polovice prenehati s sedanjim razmerjem, če bi se ogerske državne polovice ne ozirala na naše opravičena zahteve.

Zbornični podpredsednik Anton Klein predlaga: Čestita zbornica naj o tej tako važni stvari danes še ne sklepa definitivno, temveč naj se zadeva izroči odseku v pretres in poročanje v prihodnji seji, ki se ima sklicati v najbližjem času.

Predlagatelj Karol Luckmann povdarja še jedenkrat koristi jednotnega gospodarskega okoliša, se ne more izreči za preložitve razprave, ker je zadeva itak vsem natančno znana in je trdno preverjen, da bi se z zopetnim posvetovanjem na nič novega ne prišlo.

Zbornični svetnik Vaso Petričič zastopa mnenje, da bi bilo za pogodbene obravnave koristno, če bi se udeleženi trgovci in obrtniki sklicali k enketi. Enketa bi, v kolikor pogodba zadeva interese trgovine, obrta in prometa, gotovo dosegla sporazumljenje, ki bi bilo dobra podlaga za pogodbo.

Predlagatelj Karol Luckmann je tudi predgovornikovega mnenja in priporoča, da se sprejme njegov predlog.

Podpredsednik Anton Klein umakne svoj predlog glede preložitve posvetovanja, na kar se predlog zborničnega svetnika Karola Luckmanna jednoglasno sprejme.

Poslano.*

Ker se je odboru akad. društva „Slovenija“ žalibog potrebno zdelo, da se obr.ča proti „Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji“ tudi javno, prisiljeni smo, da damo slovenskemu občinstvu, ki nam pomaga pri izpolnjevanju naših namenov, potrebno pojasnilo z ozirom na „Poslano“ v „Slov. Narodu“ (št. 56).

Odbor „Podpornega društva“ se je pri začetku društvenega delovanja obrnil do akad. društva „Slovenija“ s prošnjo, naj mu pomaga kot posrednik mej prosilci in z informacijami. Zaradi tega se je društveni predsednik vabil tudi k odborovim sejam. Vendar skušnje so kmalu ušle, da ta posel otežuje predsednikom njih stališče v „Sloveniji“, posebno ako so bili sami mej podpiranci, tako da so se prav čestitim mladim možem očitati grdi sečni nameni v njihovo ter njih prijateljev in podvržencev korist; jeden predsednik je prišel zaradi tega celo pred „Slovenijino“ sodišče. Tudi v našem odboru je bil predsednikov položaj jako neprijeten, ako je n. pr. prišla njegova prošnja na red. Za nas pa je bilo posebno neugodno to, da predsedniki, oziroma njih zastopniki niso bili niti odbora niti zboru podpornega društva odgovorni, še manj pa seveda vezani na solidarnost z odborom. Vsega vedni tudi niso mogli biti in tako se je n. pr. zgodilo, da nam je „Slovenijin“ predsednik predložil, naj podpiramo — grajščakovega sina, kar je delalo jako velik hrup.

Odbor „Podpornega društva“ je imel torej vzrok dovolj, da spremeni ta način informacij. K vsemu pa še je prišla ta neprijetnost, da je „Slovenija“ prestala biti središče vsega slovenskega dijaštva, ne samo ker se je osnovalo katoliško akad. društvo „Danica“, ampak tudi zaradi velikih razprtij v „Sloveniji“ sami, za katere je bil jedea iz glavnih vzrokov posvetovalni glas društvenih predsednikov v naših odborovih sejah. Odbor torej ni hotel nadaljevati teh neprijetnih skušenj ali z dvema predsednikoma in še morebiti s kakim tretjim ali četrtim poverjenikom za dijake, ki niso pri nobenem društvu ali bi pa tudi mogli zahtevati svojega zastopnika kakor n. pr. tehniki; sklenil je torej, da se od 1. 1894/5 ne bo nikdo več k odborovim sejam vabil.

O udih akad. društva „Slovenija“ pa se je odbor tudi nadalje informiral pri njenih odbornikih, ki so zbirali in izročali prošnje. Iz raznih nagibov — veliko mržnjo si je nakopalo „Podporno društvo“ kakor „Radogoj“ z izjavo proti dijaškim dvobojem — so pa nekateri predsedniški kandidati in predsedniki začeli si staviti geslo, da se „Slovenijin“ predsednik mora zopet k našim odborovim sejam vabiti. Ker odbor lani ni mogel takoj sklepati o tej zadevi, lotila se je nekaterih „Slovenijanov“ posebna razdraženost proti „Podpornemu društvu“ in „Slovenskemu klubu“, ki nima z njim ničesar opraviti. Zaradi tega je odbor storil kar je mogel, da pomiri duhove, uradno in privatno. Nazadnje je prevzel jeden odbornikov nalogo, da se še posebe dogovori z gosp. predsednikom „Slovenije“ o vseh njenih željah. Po vsestranskih objasnilih sta se zdjednila, naj „Slovenija“ voli na začetku vsacega semestra dva oficijelna zastopnika, ki pa nista podpiranca, da zbirata prošnje in poročata o njih odborovemu poročevalcu „Podpornega društva“. Mislili smo, da se s tem „Slovenijani“ sami mej seboj najbolje kontrolirajo (da n. pr. nikdo ne zamolči, da je dobil stipendijo, instrukcijo i. t. d.) Da se pa moralni upliv „Slovenije“ pri tem poslu še bolj povzdigne, sklenil je odbor „Podpornega društva“, da damo vsak „Slovenijan“ predati svojo prošnjo le njenima zastopnikoma.

Odgovor na to je bil prav oblasten sklep akad. društva „Slovenija“, v katerem se ponavlja stara zahteva, da morata biti njena zastopnika pri odborovih sejah in narokovati svoje izjave v zapisnik. Isti predsednik, ki se je z našim odbornikom dogovoril, javil nam je ta sklep, našemu odborniku pa je pisal, da sta najvažnejšo reč „prezrla“ in „se preneglila“. Po takem postopanju je bil odbor „Podpornega društva“ tem bolj prisiljen, da je prešel na dnevni red črez zahtevo, ki po naših pravih nikakor ni utemeljena, razun tega, pa po naših skušnjah ni umestna in seveda ni mogel ponavljati svojih tiskanih, pisanih in ustnih pojasnil.

V kako koli polemiko se odbor niti zdaj niti v bodočnosti neče spuščati, dasi bi bilo to prav hvaležno polje. Naše vodilo je bilo in bode: Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju, ki računa na pomoč vsega slovenskega občinstva, se ne sme ozirati na kake koli domače ali dijaške stranke. Gotovo pa nam vsak rodoljub pritrdi, ako povemo: „Podporno društvo“ ni torišče, na katerem bi nuj skušali kakikoli opozicijske vodje, predsedniški kandidati in predsedniki svojo moč, ali se pa nad njim maščevali, ker so dobili od odbora — ukor, zaradi zlorabe podeljenih njim obrednic.

Na Dunaju, dne 17. marca 1896.

Odbor „Podpornega društva za slov. visokošolce“.

Slovenske liste, ki so objavili „Slovenijino“, „Poslano“ prosimo, da ponatisajo tudi naš odgovor.

* Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno la toliko, kolikor določa zakon.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Janeza Laha zemljišče v Gradškem, cenjeno 842 gld. in Janeza Pocijančiča zemljišče v Hribu, cenjeno 300 gld., oba dne 23. marca in 22. aprila v Ložu.
 Luke Hrenovca posestvo v Jablanci, cenjeno 1815 gld., dne 23. marca in 24. aprila v Ilirski Bistrici.

Umrli so v Ljubljani:

12. marca: Franc Košak, krojačev sin, 2 1/2 leta, Krakovski nasip št. 10, Croup. — Ernesta Schuller, sodnikova vdova, 71 let, Studentovske ulice št. 7, ostarelost. — Ivana Sikola, oclavčeva hči, 6 1/2 leta, Karolinska zemlja št. 24, skarlatica.

Meteorološko poročilo.

Marc	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
18.	9. zvečer	737.4	7.0	sr. jzrah.	del. obl.	0.0
19.	7. jutraj	736.3	2.8	sl. svzh.	jasno	0.0
"	2. popol.	735.8	16.0	sl. jvzh.	skoro obl.	
"	9. zvečer	737.5	9.3	sl. jzrah.	pol obl.	0.0
20.	7. jutraj	438.2	4.1	sl. svzhod.	pol obl.	0.0
"	2. popol.	739.9	13.6	brezvetr.	oblačno	

Srednja temperatura srede in četrtka 7.3° in 9.4°, za 3.3 in 5.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 20. marca 1896.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. —	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 05	"
Avstrijska zlata renta	122 " 25	"
Avstrijska kronna renta 4%	101 " 45	"
Ogerska zlata renta 4%	121 " 80	"
Ogerska kronna renta 4%	98 " 90	"
Avstro-ogerske bančne delnice	985 " —	"
Kreditne delnice	376 " 90	"
London vista	120 " 50	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 92 1/2	"
20 mark	11 " 78	"
20 frankov	9 " 56	"
Italijanski bankovci	43 " 55	"
C. kr. cekini	5 " 65	"

DNé 18. marca 1896.

4% državne srečke iz l. 1864 po 250 gld.	151 gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	195 " 50	"
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	127 " 75	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	— " —	"
Kreditne srečke po 100 gld.	202 " —	"
Ljubljanske srečke	22 " 50	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	26 " —	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	170 " 25	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	460 " —	"
Papirnati rubelj	1 " 27 1/2	"

I. najstarejša posredovalnica stanovanj in služeb

Ljubljana **G. FLUX** Breg št. 6

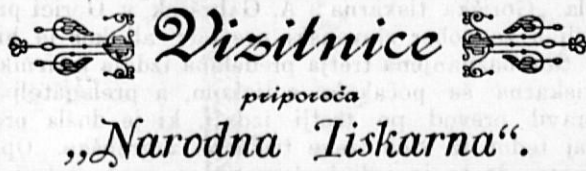
nujne išče: knjigovoditeljico s nemško in hrvatsko korespondenco za Reko, 60 gld.; **fino kuharico** za Trst, 15-20 gld. plače; **dobro mešansko kuharico** za tukaj k dvema osebama, 8-10 gld.; **boljše kuharice** za vse za Reko, Pulj, Trst in Celje; **fino kuharico** za Gradec, hišinja in sluga pri hiši; **več priprostih in boljših pestunaj** (tudi k večjim otrokom); **hišinja** za jako fino hišo v Ljubljani; **boljše konjskega hišpa** za Trst in več deklet za raznovrstna dela. **Kolikor** mogoče vestna postrežba se zagotavlja. (2118-1)

Pristni

ribniški fižol za seme

ima na prodaj (2101-4)

Ivan Fajdiga, trgovec v Sodražici.

„Narodna Tiskarna“.

Spodnja krila za dame

iz šifona, listra, klota in satina

nočne korzete

s švicarskim pletenjem

ženske srajce

z gumbi na rami

predpasnike

(2054-2) za dame in otroke V.

priporoča z veseloštopovanjem

Karol Recknagel.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so s predpostavljeno točko.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

- 01. 18. uri 5 min. po moči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čas Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solingrad, Steyr, Linz, Budejovce, Pilsen, Marijine vane, Hebr, Karlove vane, Francovo vane, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.
- 02. 19. uri 10 min. gjustraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
- 03. 7. uri 10 min. gjustraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čas Selthal v Solingrad, Dunaj via Amstetten.
- 04. 19. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
- 05. 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj.
- 06. 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čas Selthal v Solingrad, Land-Gastein, Zell na Jeseru, Inomort, Bregence, Gurib, Genova, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Buda, Jevico, Pilsen, Marijine vane, Hebr, Francovo vane, Karlove vane, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.
- 07. 7. uri 30 min. sveder mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Način tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 30 min. dopoldne osebni vlak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

- 01. 5. uri 55 min. gjustraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipaknega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Pilsnja, Budejovce, Solingrada, Linca, Steyra, Gmudena, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
- 02. 11. uri 15 min. gjustraj mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
- 03. 11. uri 30 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipaknega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Pilsnja, Budejovce, Solingrada, Linca, Steyra, Parisa, Genova, Guriba, Bregence, Inomorta, Zella na Jeseru, Land-Gasteina, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiša.
- 04. 3. uri 30 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
- 05. 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
- 06. 9. uri 35 min. sveder mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
- 07. 9. uri 4 min. sveder osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

- 01. 7. uri 35 min. gjustraj v Kamnik.
- 02. 2. uri 05 min. dopoldne
- 03. 6. uri 50 min. sveder

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

- 01. 6. uri 55 min. gjustraj iz Kamnika.
- 02. 11. uri 15 min. dopoldne
- 03. 6. uri 30 min. sveder

Srajce za gospode

za koje se garantuje, da se dobro prilagajo, iz najboljšega materijala, s gladkimi prsi po gld. 27-50, z v gube nabranimi prsi po gld. 29-12 komadov, prodaja promptno iz zaloge ali pa narejene po meri, kakor tudi najfineše in najsolidnejše (1831-5)

v ovratnikih in manšetah.

Henrik Kenda, Ljubljana.

Javna zmanjševalna dražba

za razširjenje šolskega poslopja v Ribnem

se bode vršila

15. dan aprila 1896. I. dopoldne ob 11. uri

v šolskem poslopju v Ribnem pri Bledu.

Načrt, proračuni in dražbeni pogoji so na razpolago pri krajnem šolskem svetu v Ribnem. Zahtevalo se bode 10% jamščine.

Stroški so proračunjeni:

Zidarsko delo	2510 gld. —	kr.
tesarsko	620 " —	"
mizarsko	200 " —	"
ključavničarsko	120 " —	"
steklarsko	51 " 27	"
barvarsko	43 " 11	"
lončarsko	139 " 70	"
naprava jedilne shrambe v pritličji	40 " 15	"
šolska uprava	119 " 85	"
nepredvidni stroški	15 " 92	"

Skupaj 3860 gld. — kr.

Krajni šolski svet v Ribnem.

dné 15. marca 1896.

(2116)

Predsednik: Jožef Mulej.

Doering-ovo milo

zajamčeno pristno samo če je označeno

S SOVO.

Za

TOALETO

ni boljšega, ker ima v sebi izredno mnogo tolsče. Po naj-novejši analizi

kakih 82% tolsčnih kislin. Čisto in milo.

Za absolutno nevtralnost popolno jamstvo. Cena 30 kraje.

v parfumerijah, drogerijah in prodajalnicah kolonijalnega blaga.

Neprekosljiva kakovost, miloba in čistost Doering-ovega mila s sovo se označuje po pravici kot

najboljše toaletno milo svetá.

Koži dovajajoč potrebno tolsčo, zabranjuje, da ne otrpne, se ne posuši, ne postane krhka, ohrani torej

lepoto obraza, daje lepo polt

I. 2 in daje koži (1839)

svežo, nežno barvo mladosti.

V Ljubljani prodajata na debelo: Anton Krisper, V. Petričić. — Glavno zastopstvo:

A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeck 3.

Štev. 702.

Razpis.

(2035-3)

V Idriji je nastaviti

provizoričen deželni živinozdravnik.

S to službo združeni so dohodki letnih 700 gld., in sicer je v pokritje te svote zagotovljen iz deželnega zaklada znesek 300 gld., iz občinske blagajne v Idriji znesek 200 gld. in za pet let iz državnih sredstev tudi znesek 200 gld.

Dotčen živinozdravnik je dolžan, brezplačno ogledovati živino in meso v Idriji ter nadzorovati brez odškodovanja živinske semnje v Idriji, v ostalem sodniškem okraji pa proti primerni odškodnini po dogovoru z dotičnimi občinami.

Prosilci za to službo pošljejo naj svoje prošnje z dokazili o starosti, znanji slovenskega in nemškega jezika in o živinozdravniški usposobljenosti

do 30. marca 1896. l.

podpisanemu deželnemu odboru.

Deželni odbor kranjski

v Ljubljani, dné 24. februarja 1896.

VABILO

rednemu občnemu zboru

„Posojilnice na Slapu pri Vipavi

registrovane zadruga z neomejeno zavezo“

ki se bode vršil

dné 30. marca 1896. l. ob 3. uri popoldne

v šolskem poslopju na Slapu pri Vipavi.

VZPORED:

- 1.) Poročilo načelstva.
- 2.) Poročilo nadzorstva o letnem računu in posvetovanje gledé uporabe čistega dobička.
- 3.) Privoljenje remuneracije načelstvu.
- 4.) Volitev načelstva in nadzorstva.
- 5.) Razni nasveti.

(2120)

„Posojilnica na Slapu pri Vipavi

registrovana zadruga z neomejeno zavezo“

dné 19. marca 1895.

Za načelstvo:

Franz Punčuh
načelnik.

Ivan Malik
član načelstva.